

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 3 martie 2021
(OR. en)

6681/21

STAT 11
FIN 154

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	2 martie 2021
Destinatar:	DI Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, Secretarul General al Consiliului Uniunii Europene
Nr. doc. Csie:	COM(2021) 94 final
Subiect:	RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU în temeiul articolului 77 din Statutul funcționarilor

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul COM(2021) 94 final.

Anexă: COM(2021) 94 final

Bruxelles, 2.3.2021
COM(2021) 94 final

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

în temeiul articolului 77 din Statutul funcționarilor

RAPORT AL COMISIEI CĂTRE PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIU

în temeiul articolului 77 din Statutul funcționarilor

TEMEI JURIDIC

Articolul 77 din Statutul funcționarilor, astfel cum a fost modificat ultima dată în 2013¹ prevede că vârsta de pensionare trebuie evaluată la fiecare cinci ani, începând cu 1 ianuarie 2014, pe baza unui raport al Comisiei către Parlamentul European și Consiliu. Raportul trebuie să analizeze în special evoluția vârstei de pensionare pentru funcționarii publici din statele membre și evoluția speranței de viață a funcționarilor din instituții.

De asemenea, colegiitorii au decis că, dacă este cazul, Comisia trebuie să prezinte o propunere de modificare a vârstei de pensionare, în concordanță cu concluziile raportului respectiv, acordând o atenție deosebită evoluțiilor din statele membre.

Prezentul raport pune în aplicare dispoziția menționată anterior analizând în special evoluția vârstei de pensionare pentru funcționarii publici din statele membre și evoluția speranței de viață a funcționarilor din instituții în perioada 2014-2018.

1. DOMENIUL DE APLICARE AL RAPORTULUI

Potrivit articolului 77 din Statutul funcționarilor, evoluția vârstei de pensionare pentru funcționarii publici din statele membre și evoluția speranței de viață a funcționarilor din instituții ar trebui evaluate la fiecare cinci ani, ceea ce înseamnă pentru acest raport o perioadă de referință de cinci ani cuprinsă între 1 ianuarie 2014 și 31 decembrie 2018.

Colegiitorii au prevăzut un domeniu de aplicare material care cuprinde atât evoluția vârstei de pensionare pentru funcționarii publici din statele membre, cât și evoluția speranței de viață a funcționarilor din instituții. În plus, s-a specificat că, atunci când evaluează posibilitatea de modificare a vârstei de pensionare, Comisia ar trebui să acorde o atenție specială evoluțiilor din statele membre.

Ca urmare a retragerii Regatului Unit din Uniunea Europeană la 1 februarie 2020, nu se raportează date pentru Regatul Unit. Analiza cuprinsă în raport va servi drept bază pentru măsuri viitoare. Prin urmare, deși se recunoaște pe deplin faptul că Regatul Unit a fost stat membru în perioada de referință, nu pare adecvată în această etapă includerea datelor referitoare la situația din Regatul Unit.

2. INFORMAȚII GENERALE

2.1. Colectarea datelor

Eurostat a solicitat experților din statele membre să furnizeze date anual în cadrul Grupului de lucru privind articolul 83 din Statutul funcționarilor. Grupul de lucru are competența de a soluționa orice problemă referitoare la metodologia de punere în aplicare a anexei XII la Statutul funcționarilor în cooperare cu Eurostat.

Pentru a-și respecta obligația de raportare și în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană, Comisia Europeană a solicitat delegaților statelor membre din Grupul de lucru privind articolul 83 să furnizeze date referitoare la sistemele lor de pensii pentru funcționarii publici și să confirme fiabilitatea acestora până la sfârșitul anului

¹ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1023/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 octombrie 2013.

2019. Datele respective au vizat în special vârsta de pensionare aplicabilă în perioada de referință și alte modalități de funcționare a sistemelor de pensii.

2.2. Aspecte metodologice

Compararea pensiilor între statele membre este posibilă doar într-o anumită măsură, deoarece există diferențe structurale între sistemele de pensii. În special, sistemele pentru funcționarii publici din serviciile centrale ale statelor membre ar putea să nu includă aceleași populații, și anume sistemele din statele membre includ fie funcționarii administrației centrale, fie toți funcționarii din sectorul public, fie pot cuprinde populația generală activă împreună cu funcționarii publici din structurile administrației centrale.

În plus, anumite sisteme naționale sunt de tip redistributiv (și anume, sisteme în care contribuțiile la pensie ale celor care lucrează sunt redistribuite către cei aflați la pensie), spre deosebire de cele în care angajații contribuie la pensiile proprii viitoare. Mai mult, unele sisteme naționale prevăd vârste de pensionare diferite pentru femei și bărbați.

După cum confirmă jurisprudența instanțelor UE², sistemul de pensii pentru funcționarii UE este un fond noțional (virtual) cu beneficii definite, în care contribuțiile membrilor personalului servesc la finanțarea pensiilor viitoare ale celor care contribuie. Contribuțiile acoperă efectiv costul drepturilor de pensie dobândite într-un anumit an și nu sunt în niciun fel legate de cheltuielile cu pensiile din anul respectiv³.

2.3. Definirea vârstei standard de pensionare

Articolul 77 din Statutul funcționarilor face referire la vârsta de pensionare, denumită și vârsta standard de pensionare. Acest termen corespunde vârstei la care funcționarii UE se pensionează automat fără o penalizare financiară. De la 1 ianuarie 2014, vârsta standard de pensionare pentru funcționarii UE a crescut la 66 de ani pentru personalul recrutat începând din 2014. Personalului recrutat înainte de această dată i se aplică dispozițiile tranzitorii.

Există două derogări de la vârsta standard de pensionare:

- în primul rând, membrii personalului pot solicita pensionarea anticipată, respectiv pensionarea înainte de împlinirea vârstei standard de pensionare. Începând cu 1 ianuarie 2014, vârsta de pensionare anticipată a crescut la 58 de ani pentru întregul personal. Pensionarea anticipată atrage întotdeauna după sine o penalizare financiară semnificativă⁴;
- în al doilea rând, membrii personalului pot rămâne în activitate până la vârsta de 67 de ani, la cererea lor și în cazul în care autoritatea împuternicită să facă numiri consideră că acest lucru este justificat în interesul serviciului. În mod excepțional, membrii personalului pot lucra până la vârsta de 70 de ani, caz în care sunt pensionați din oficiu în ultima zi a lunii în care împlinesc vârsta respectivă.

3. EVOLUȚIA VÂRSTEI DE PENSIONARE A FUNCȚIONARILOR PUBLICI DIN CADRUL SERVICIILOR CENTRALE ALE STATELOR MEMBRE

Graficele de mai jos ilustrează evoluția vârstei standard de pensionare, a vârstei minime de pensionare și a vârstei maxime de pensionare pentru personalul din serviciile publice centrale

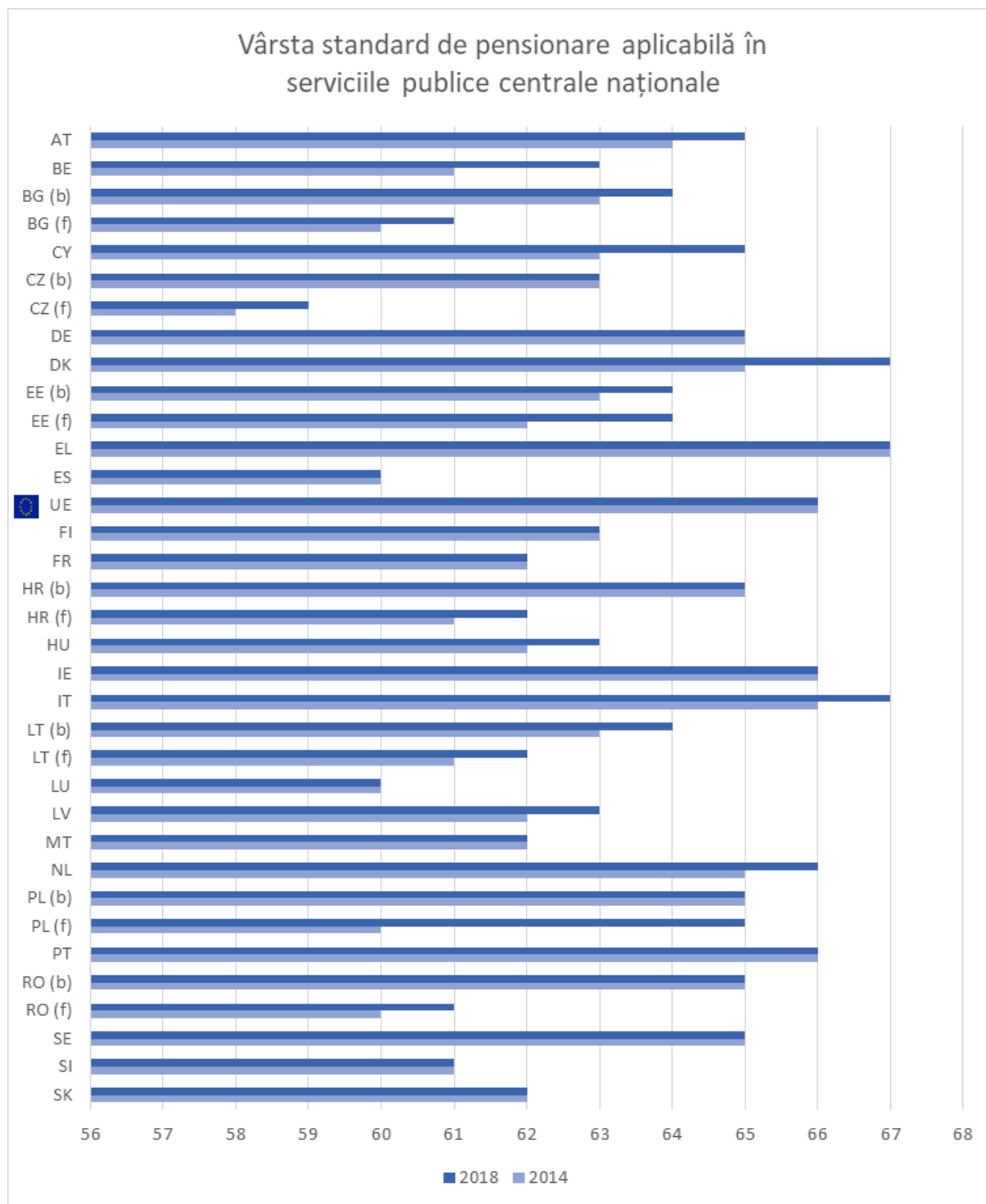
² A se vedea, de exemplu, cauza F-105/05, Wils/Parlamentul European, punctul 85 și cauza T-439/09, Purvis/Parlamentul European, punctul 45.

³ Raportul Comisiei către Parlamentul European și Consiliu privind aplicarea anexei XII la Statutul funcționarilor, COM(2018) 829 final.

⁴ Conform articolului 9 din anexa VIII la Statutul funcționarilor, pensiei aferente i se aplică o reducere de 3,5 % pentru fiecare an de diferență între vârsta standard și vârsta efectivă de pensionare.

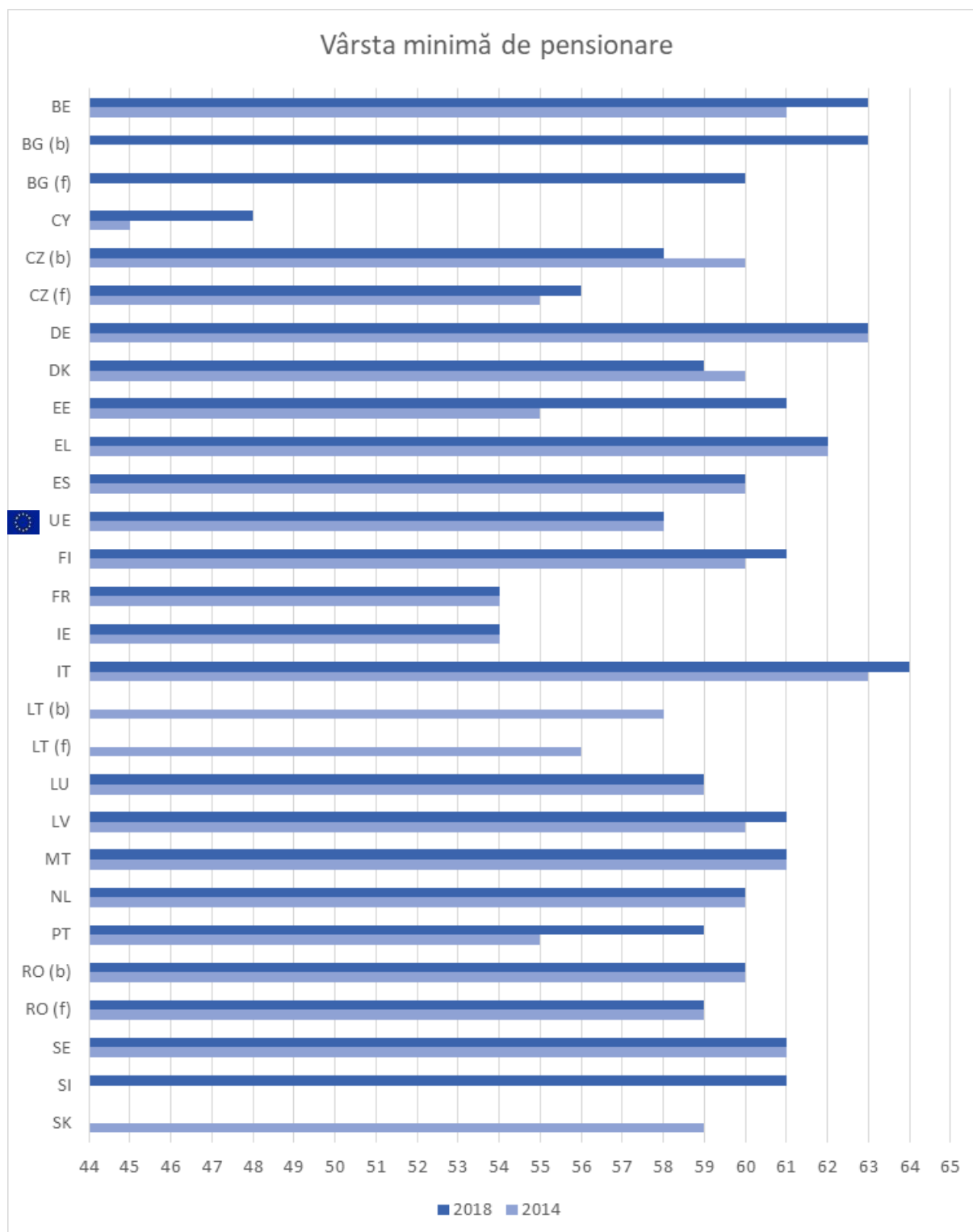
ale statelor membre⁵. Statele membre care nu sunt menționate în tabele fie nu au furnizat date către Eurostat, fie nu au o vârstă minimă sau maximă de pensionare.

3.1. Vârsta standard de pensionare în serviciile publice centrale din statele membre

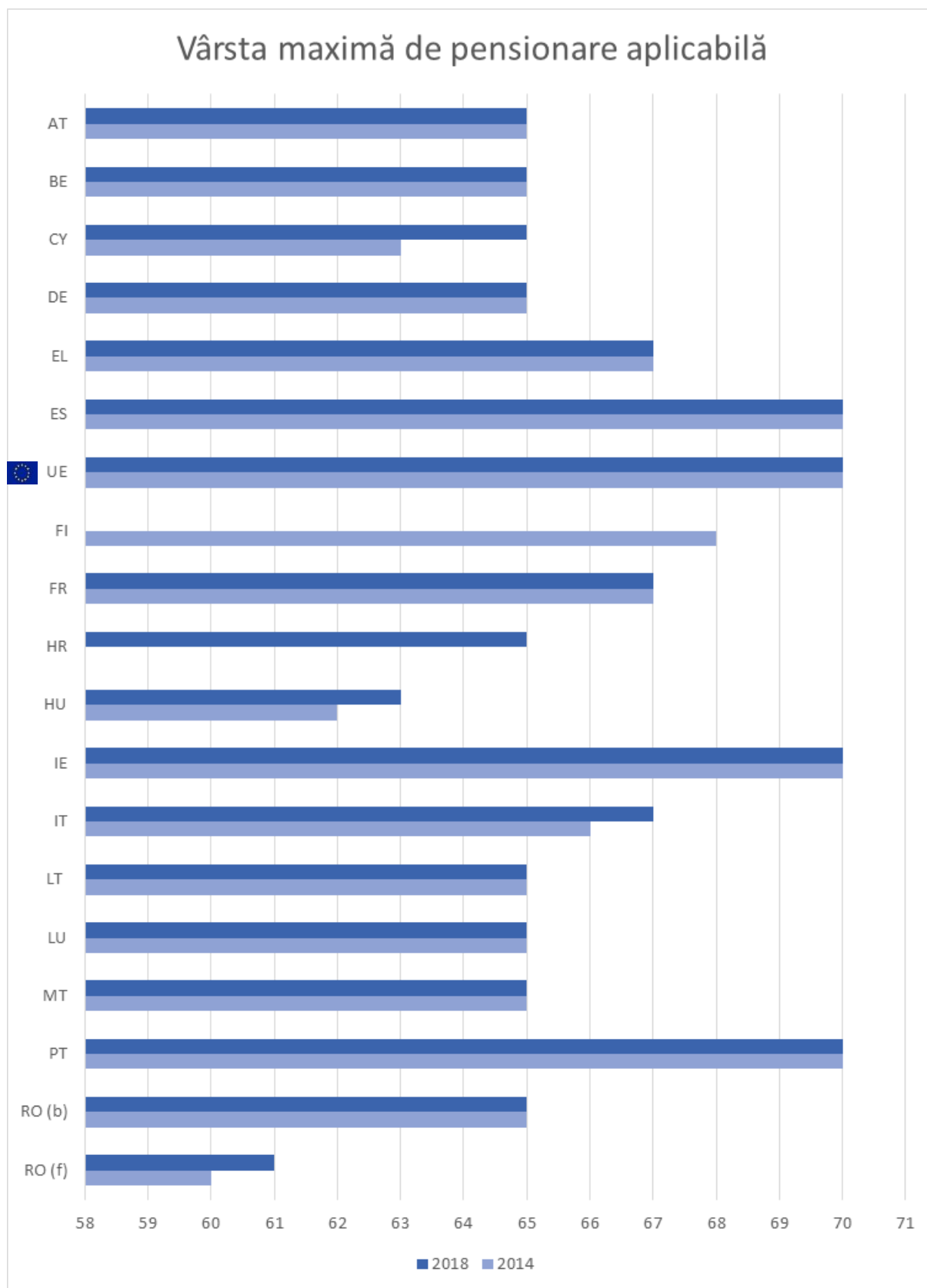

⁵ În cazurile în care statele membre au furnizat date sub formă de intervale (și anume. vârstă minimă de pensionare între 56 și 60 de ani), în grafice este menționată valoarea cea mai mare.

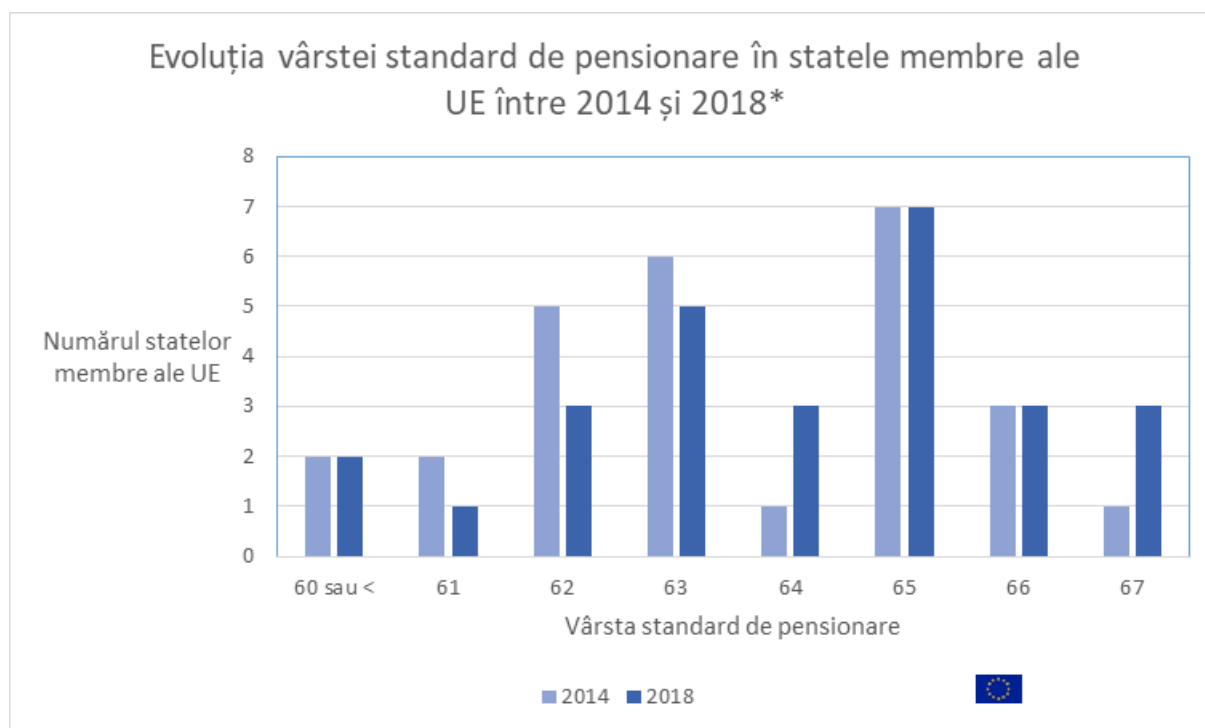
3.2. Vârsta minimă de pensionare

3.3. Vârsta maximă de pensionare

3.4. Evaluarea evoluției vârstelor de pensionare pentru personalul din cadrul serviciilor publice ale statelor membre

* Acest tabel este întocmit pe baza datelor disponibile în tabelul 3.2. Pentru țările care au vârste de pensionare diferite pentru femei și bărbați, în tabelul de mai sus este reflectată valoarea cea mai mare.

Graficele de mai sus prezintă evoluția vârstei minime, a vârstei standard și a vârstei maxime de pensionare aplicabile funcționarilor publici din administrațiile centrale ale statelor membre ale UE între 2014 și 2018.

Se poate observa o divergență, deoarece în unele state membre nu există vârste minime de pensionare, în timp ce în altele nu există diferențe între vârsta maximă de pensionare și vârsta standard de pensionare pentru funcționarii publici din serviciile centrale.

Având în vedere acest lucru, deși această culegere de date oferă indicații utile cu privire la vârstele de pensionare aplicabile în serviciile centrale ale statelor membre, orice comparație ar trebui abordată cu prudență.

Evaluarea din 2014 arată că într-un stat membru vârsta standard de pensionare era mai mare decât vârsta standard de pensionare pentru funcționarii UE, de 66 de ani, și că vârstele standard de pensionare din toate statele membre variau între 58 și 67 de ani.

Evaluarea din 2018 arată că în trei state membre vârsta standard de pensionare era mai mare decât vârsta standard de pensionare a funcționarilor UE și vârstele standard de pensionare din toate statele membre variau între 59 și 67 de ani.

Având în vedere cele menționate, se constată următoarele:

- vârsta maximă actuală de pensionare pentru funcționarii UE (70 de ani) corespunde celui mai înalt standard aplicabil în serviciile publice centrale ale statelor membre;

- vârsta minimă actuală de pensionare a funcționarilor UE (58 de ani) este mai mică decât vârsta minimă medie de pensionare aplicabilă în serviciile publice centrale ale statelor membre respondente (59,4 ani)⁶;
- în urma creșterii vârstei standard de pensionare a funcționarilor UE de la 60 la 66 de ani între 2004 și 2014, se poate observa un efect de recuperare în statele membre;
- în perioada de referință, pot fi observate diferențe persistente între statele membre;
- în perioada 2014-2018, vârsta standard medie de pensionare în rândul statelor membre respondente a crescut cu mai puțin de un an;
- în 2018, în 89 % dintre statele membre respondente vârsta standard de pensionare era egală sau inferioară vârstei standard de pensionare pentru funcționarii UE;
- după reforma din 2014, vârsta standard de pensionare aplicabilă personalului statutar în temeiul articolului 77 din Statutul funcționarilor rămâne printre cele mai ridicate, comparativ cu cele aplicabile serviciilor publice centrale ale statelor membre.

4. EVOLUȚIA SPERANȚEI DE VIAȚĂ A FUNCȚIONARILOR DIN CADRUL INSTITUȚIILOR

Evaluarea evoluției speranței de viață a personalului instituțiilor UE se bazează pe parametrii demografici stabiliți în anexa XII la Statutul funcționarilor. Aceiași parametri sunt utilizați pentru evaluarea actuarială anuală și la 5 ani a sistemului de pensii pentru funcționarii UE.

Eurostat colectează anual acești parametri demografici pe baza înregistrărilor populației de participanți la sistem, compusă din personal în activitate și pensionari. Informațiile sunt primite de la instituțiile și agențiile ai căror membri de personal sunt membri ai sistemului.

În special, speranța de viață a funcționarilor și a altor agenți ai instituțiilor este evaluată pe baza tabelului de mortalitate elaborat de Eurostat pentru evaluarea actuarială a sistemului de pensii pentru funcționarii UE. Tabelul de mortalitate reflectă caracteristicile întregii populații a membrilor sistemului și, prin urmare, se bazează pe o populație cu totul relevantă pentru sistem, ceea ce previne orice rezultat distorsionat. Tabelele care reflectă evenimente de mortalitate sunt actualizate la fiecare cinci ani pentru a reflecta și cele mai recente înregistrări ale mortalității⁷.

4.1. Aspecte metodologice

Eurostat a folosit tabele de mortalitate prospective pentru evaluările la cinci ani ale sistemului de pensii pentru funcționarii UE atât în 2013, cât și în 2018. Tabelele respective au fost aprobate de actuarii externi desemnați în conformitate cu articolul 13 alineatul (2) din anexa XII la Statutul funcționarilor.

Tabelele de mortalitate prospective iau în calcul ratele de mortalitate în funcție de vârstă și de anul în cauză. Aceste tabele iau în considerare modificările viitoare preconizate ale ratei mortalității, ținând seama de modificările observate și proiectate ale ratei mortalității pentru o anumită populație definită de-a lungul vieții sale⁸.

⁶ Trebuie reamintit că, începând cu 2014, pensionarea anticipată atrage întotdeauna după sine o penalizare financiară semnificativă, deoarece pensia aferentă este redusă cu 3,5 % pentru fiecare an de diferență între vârsta standard și vârsta efectivă de pensionare.

⁷ Articolul 9 din anexa XII la Statutul funcționarilor.

⁸ De exemplu, speranța de viață la vârsta de 65 de ani în 2018 ar fi actualizată utilizând rata de mortalitate observată pentru vârsta de 65 de ani în 2018, iar ratele de mortalitate preconizate pentru vârsta de 66 de ani în 2019, pentru vârsta de 67 de ani în 2020 și așa mai departe, anticipând astfel viitoarele modificări ale tiparului de mortalitate.

Utilizarea tabelelor de mortalitate prospective constituie cea mai bună practică actuarială, comparativ cu utilizarea tabelelor de mortalitate ale perioadei, în care se utilizează ratele de mortalitate dintr-un singur an (sau grup de ani) și se presupune că acele rate se aplică pe tot restul vieții unei persoane. Spre deosebire de tablele de mortalitate prospective, tabelul de mortalitate al perioadei nu reflectă nicio modificare ulterioară a ratelor mortalității⁹. Prin urmare, metodologia aleasă are ca rezultat o creștere a speranței de viață mai mare decât într-o abordare bazată pe tablele de mortalitate ale perioadei.

Tabelele de mortalitate prospective ale UE (EULT) elaborate de Eurostat cuprind o tendință de creștere continuă a speranțelor de viață pe un orizont de timp de 20 de ani, pe baza evoluției mortalității din sistemul de pensii pentru populația reprezentată de funcționarii UE. Acest tabel se bazează pe observarea fenomenelor de mortalitate ale membrilor sistemului de pensii pentru funcționarii UE, evitându-se astfel posibile distorsionări externe.

Utilizarea unui tabel de mortalitate prospectiv corespunde celei mai bune practici actuariale. Această speranță de viață este reflectată în evaluarea sistemului de pensii pentru funcționarii UE. Pe această bază, se ajustează anual rata contribuției la pensie pentru a se asigura că sistemul este echilibrat.

4.2. Compararea speranței de viață a funcționarilor UE din 2013 și 2018

Bărbații și femeile au rate de mortalitate diferite. În consecință, tablele de mortalitate actuariale pentru 2013 și 2018 sunt calculate separat, ceea ce corespunde celei mai bune practici actuariale.

Bărbați

Vârsta	Speranța de viață 2013	Speranța de viață 2018	Creșterea speranței de viață (2014-2018)
18	65,7	65,8	0,078
19	64,8	64,8	0,078
20	63,8	63,8	0,078
21	62,8	62,9	0,078
22	61,8	61,9	0,078
23	60,8	60,9	0,078
24	59,8	59,9	0,078
25	58,8	58,9	0,078
26	57,9	57,9	0,078
27	56,9	57,0	0,078
28	55,9	56,0	0,078
29	54,9	55,0	0,078
30	53,9	54,0	0,078
31	52,9	53,0	0,078
32	51,9	52,0	0,078
33	51,0	51,0	0,078
34	50,0	50,1	0,078
35	49,0	49,1	0,078
36	48,0	48,1	0,078
37	47,0	47,1	0,078
38	46,0	46,1	0,078
39	45,1	45,1	0,079

Femei

Vârsta	Speranța de viață 2013	Speranța de viață 2018	Creșterea speranței de viață (2014-2018)
18	67,8	68,3	0,559
19	66,8	67,3	0,559
20	65,8	66,3	0,559
21	64,8	65,4	0,559
22	63,8	64,4	0,559
23	62,8	63,4	0,559
24	61,8	62,4	0,559
25	60,8	61,4	0,559
26	59,8	60,4	0,559
27	58,9	59,4	0,559
28	57,9	58,4	0,560
29	56,9	57,4	0,560
30	55,9	56,4	0,560
31	54,9	55,5	0,560
32	53,9	54,5	0,560
33	52,9	53,5	0,560
34	51,9	52,5	0,560
35	50,9	51,5	0,560
36	50,0	50,5	0,560
37	49,0	49,5	0,560
38	48,0	48,5	0,560
39	47,0	47,6	0,560

⁹ Un tabel de mortalitate al perioadei prezintă, prin urmare, numărul mediu de ani suplimentari pe care o persoană i-ar trăi dacă i s-ar aplica ratele de mortalitate specifice vârstei din zona și perioada dată pentru tot restul vieții sale. Deși iau în considerare faptul că mortalitatea crește în medie cu vârsta, tablele nu reflectă evoluția mortalității în timp. În acest caz, mortalitatea viitoare ar trebui să corespundă întocmai mortalității observate astăzi.

40	44,1	44,2	0,079
41	43,1	43,2	0,079
42	42,1	42,2	0,079
43	41,2	41,2	0,079
44	40,2	40,3	0,080
45	39,2	39,3	0,081
46	38,3	38,3	0,082
47	37,3	37,4	0,083
48	36,3	36,4	0,084
49	35,4	35,5	0,086
50	34,4	34,5	0,087
51	33,5	33,6	0,090
52	32,5	32,6	0,092
53	31,6	31,7	0,096
54	30,6	30,7	0,100
55	29,7	29,8	0,105
56	28,8	28,9	0,112
57	27,8	28,0	0,120
58	26,9	27,0	0,129
59	26,0	26,1	0,138
60	25,1	25,2	0,146
61	24,2	24,3	0,155
62	23,3	23,5	0,163
63	22,4	22,6	0,172
64	21,5	21,7	0,179
65	20,7	20,8	0,184
66	19,8	20,0	0,183

40	46,0	46,6	0,560
41	45,0	45,6	0,560
42	44,1	44,6	0,560
43	43,1	43,6	0,561
44	42,1	42,7	0,561
45	41,1	41,7	0,562
46	40,1	40,7	0,563
47	39,2	39,7	0,564
48	38,2	38,8	0,566
49	37,2	37,8	0,568
50	36,3	36,9	0,570
51	35,3	35,9	0,573
52	34,4	34,9	0,577
53	33,4	34,0	0,582
54	32,5	33,0	0,588
55	31,5	32,1	0,596
56	30,6	31,2	0,605
57	29,6	30,2	0,616
58	28,7	29,3	0,629
59	27,8	28,4	0,645
60	26,8	27,5	0,659
61	25,9	26,6	0,672
62	25,0	25,7	0,682
63	24,1	24,8	0,690
64	23,2	23,9	0,695
65	22,3	23,0	0,697
66	21,5	22,2	0,696

Comparația speranței de viață din 2013 și 2018 pentru membrii personalului în activitate (18-66 de ani¹⁰) arată o creștere modestă a speranței de viață.

Tabelul de mortalitate pentru bărbați din 2018 arată o creștere foarte modestă a speranței de viață, care variază între 0,078 ani (28 de zile) pentru vârste active mai mici și 0,184 ani (2 luni și 6 zile) pentru vârsta standard de pensionare.

Tabelul de mortalitate pentru femei din 2018 arată o creștere modestă a speranței de viață, care variază între 0,559 ani (6 luni și 24 de zile) la vârste active mai mici și 0,697 ani (8 luni și 14 zile) pentru vârstele de pensionare.

În medie, evoluția tabelului de mortalitate al UE prezintă o creștere modestă a speranței de viață pentru membrii personalului instituțiilor, și anume 4 luni pentru o vârstă mai mică și 5 luni pentru vârsta standard de pensionare.

5. EVOLUȚII ÎN STATELE MEMBRE

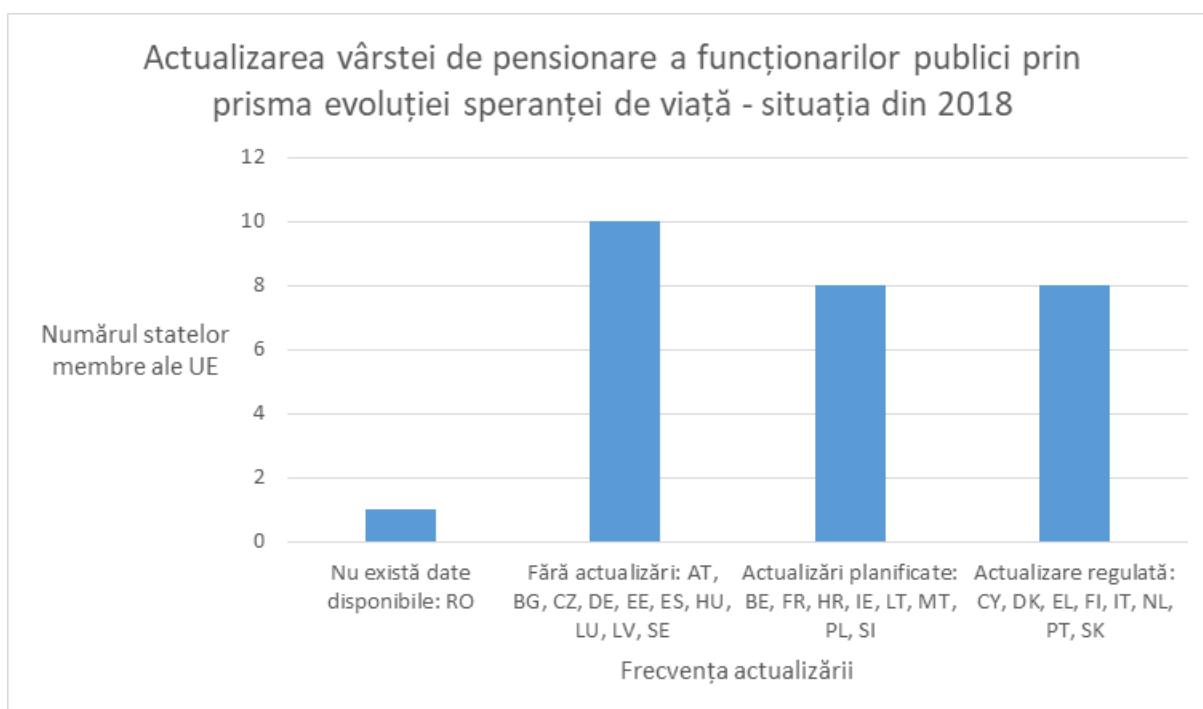
În plus față de evaluarea de la punctele 3 și 4 din prezentul raport, Comisia a luat în considerare și evoluțiile din sistemele de pensii ale statelor membre.

5.1. Actualizarea vârstei de pensionare prin prisma evoluției speranței de viață

În majoritatea statelor membre, vârsta de pensionare este actualizată fie în mod regulat, fie ocazional pentru a reflecta evoluțiile speranței de viață.

Pe baza informațiilor furnizate de statele membre respondente în cadrul Grupului de lucru privind articolul 83, au fost identificate diferite metode în rândul statelor membre în ceea ce privește practica actualizării vârstei de pensionare prin prisma evoluției speranței de viață.

¹⁰ Trebuie remarcat faptul că, în conformitate cu articolul 52 din Statutul funcționarilor, se poate lucra până la vârsta de 67 de ani (dacă acest lucru este justificat în interesul serviciului) și de 70 de ani (în mod excepțional).

5.2. Evoluțiile observate în sistemele de pensii ale statelor membre

În urma crizei financiare mondiale, multe țări au luat măsuri pentru a îmbunătăți sustenabilitatea financiară a sistemelor de pensii. În special, în conformitate cu modelul reformelor de criză și post-criză observat în rapoartele privind adecvarea pensiilor pentru 2015 și 2018, îmbunătățirea sustenabilității pensiilor a continuat să fie un punct-cheie al reformelor pensiilor pe durata perioadei de referință. Acest lucru s-a realizat în principal prin ajustarea duratei pensiei la speranța de viață. Cu toate acestea, diferite state membre au întreprins acest demers din puncte de plecare diferite, cu diferite niveluri de ambiție și accente diferite asupra genului¹¹. În 2020, marea majoritate a statelor membre au o vârstă de pensionare mai mică decât vârsta de pensionare a funcționarilor UE.

În plus, unele reforme recente ale pensiilor s-au axat pe relaxarea cerințelor de vârstă pentru primirea unei pensii, creșterea prestațiilor de pensie, inclusiv pentru pensiile de prim nivel, și extinderea acoperirii pensiilor¹². În unele cazuri, impactul reformelor legislative a fost suspendat sau amânat (de exemplu, aplicarea „indicelui pentru reevaluarea pensiilor” și a factorului de sustenabilitate) sau au fost create noi posibilități temporare de pensionare anticipată¹³. În alte cazuri, avântul reformelor generat de criza financiară din perioada 2008-2012 s-a redus în ultimul timp și mai multe state membre chiar au inversat reformele deja reglementate, iar în unele cazuri au reintrodus vârste mai mici de pensionare pentru femei și bărbați.

¹¹ Comisia Europeană și Comitetul pentru protecție socială, *Raportul privind adecvarea pensiilor pe 2018*, paginile 101-102.

¹² OCDE, *Pensiile pe scurt 2019*. În concluziile sale 8635/20 privind Raportul special nr. 15/2019 al Curții de Conturi Europene intitulat „Punerea în aplicare, în cadrul Comisiei, a pachetului de reforme din 2014 privind personalul – economii substanțiale, dar nu fără consecințe pentru personal” din 8 iunie 2020, Consiliul a invitat Comisia să monitorizeze evoluția vârstei efective de pensionare utilizând date comparative actualizate referitoare la sistemele de pensii ale statelor membre, raportându-se la studiul OCDE „Pensiile pe scurt”.

¹³ Comisia Europeană și Comitetul pentru politică economică, *Raportul privind îmbătrânirea populației 2021*, care stă la baza ipotezelor și metodologiilor de proiecție, pagina 35.

În plus, proiecțiile pe termen lung raportate de majoritatea statelor membre nu anticipează creșteri ale vârstei de pensionare peste vârsta de 66 de ani cel mai devreme înainte de 2030¹⁴.

În cele din urmă, se pare că în mai multe state membre au fost adoptate recent norme flexibile de pensionare menite să faciliteze o viață profesională mai îndelungată și să înlesnească tranziția către pensionare, inclusiv forme flexibile de tranziție de la ocupare la pensionare completă¹⁵.

CONCLUZII

- (1) Începând din 2014, unele state membre au majorat vârsta standard de pensionare aplicabilă funcționarilor publici din structurile lor centrale. Cu toate acestea, la sfârșitul anului 2018, în peste 89 % dintre statele membre respondente vârsta standard de pensionare era egală sau inferioară vârstei legale de pensionare de 66 de ani aplicabilă membrilor personalului UE.
- (2) Evoluția tabelelor de mortalitate ale UE, pe baza unei metodologii corespunzătoare celor mai bune practici actuariale, arată o creștere medie foarte modestă a speranței de viață a membrilor personalului instituțiilor în perioada de referință.
- (3) Având în vedere evoluția observată a vârstelor de pensionare în serviciile publice centrale naționale și creșterea modestă a speranței de viață a membrilor personalului UE, vârsta actuală de pensionare de 66 de ani pentru funcționarii UE este evaluată ca fiind adecvată și în concordanță cu cele mai înalte standarde aplicabile în serviciile publice naționale ale statelor membre.
- (4) Evaluarea de mai sus este confirmată și de analiza evoluțiilor din statele membre. Vârsta de pensionare a funcționarilor UE rămâne printre cele mai ridicate vârste de pensionare aplicabile în comparație cu cele aflate în vigoare în sistemele naționale de pensii ale statelor membre. În plus, evoluțiile recente arată o tendință de inversare a unor decizii anterioare privind creșterea vârstei standard de pensionare.
- (5) Prin urmare, în această etapă nu există motive pentru a prezenta o propunere de modificare a vârstei legale de pensionare de 66 de ani în temeiul articolului 77 din Statutul funcționarilor.

¹⁴ Comisia Europeană și Comitetul pentru protecție socială, *Raportul privind adecvarea pensiilor pe 2018*, pagina 126, tabelul 10.

¹⁵ Comisia Europeană și Comitetul pentru protecție socială, *Raportul privind adecvarea pensiilor pe 2018*, pagina 103.